

I jo højere grad den pågældendes samarbejde har gjort det muligt at fastlægge f.eks. et kartels eksistens, dets deltagerkreds, dets tidsmæssige, produktmæssige og geografiske udstrækning, desto større bør bødenedsættelsen være.

Den sigtede eller tiltalte, der alene angiver sig selv og aflægger fuld tilståelse, men i øvrigt ikke bidrager til opklaringen, bør derimod alene kunne få en mindre bødenedsættelse.

Selv om der har været et samarbejde om opklaringen, kan der forekomme situationer, hvor bøden for den pågældende ikke bør nedsættes eller ikke bør nedsættes i samme omfang, som den ellers ville blive. Forhold, der kan tale imod bødenedsættelse, kan f.eks. være, at den pågældende har tvunget andre til at deltage i lovovertrædelsen, eller at den pågældende er ini-

tiativtager til lovovertrædelsen eller på anden måde har spillet en afgørende rolle i lovovertrædelsen. Andre eksempler er, hvis den pågældende ikke har trukket sig ud af f.eks. et kartel umiddelbart efter, at vedkommende er begyndt at samarbejde med myndighederne, eller hvis den pågældende har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger om andre lovovertrædere.

Det er op til domstolene – eller anklagemyndigheden ved bødeforlæg – at fastsætte, hvor stor en eventuel bødenedsættelse skal være.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. august 2002.